

РЕШЕНИЕ

№ 18221

гр. София, 28.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.07.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Николай Ингилизов

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Александрина Костадинова, като разгледа дело номер **3646** по описа за **2024** година докладвано от съдия Боряна Петкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на юрк. М. К., като пълномощник на ДЪРЖАВНАТА АГЕНЦИЯ „ДЪРЖАВЕН РЕЗЕРВ И ВОЕННОВРЕМЕННИ ЗАПАСИ“ (ДА ДРВВЗ), срещу РЕШЕНИЕ №5270 от 16.11.2023г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 129^{-ти} състав, по н.а.х. дело №10140 по описа за 2023г.

Касаторът претендира за неправилност на обжалвания съдебен акт като постановен в противоречие с материалния закон. Намира за установено със събраните доказателства, че „Дилор“ ЕООД е извършвало на територията на страната вътреобщностни пристигания на пропан-бутан и за осъществената дейност не е подало в срок до 15.02.2023г. в Централно управление (ЦУ) на ДА ДРВВЗ справка-декларация по чл.4, ал.2 от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти (ЗЗНН). Твърди, че дружеството е подало изискуемата декларация на 13.03.2023г. - почти месец след определения в закона срок. Поддържа, че неправилно първостепенният съд е квалифицирал случая като маловажен, тъй като закъснението не е незначително, а нарушението и неговият извършител са били установени по несъмнен начин. Допълва, че поведението на нарушителя изцяло изпълва състава на

нарушението без да е необходимо от това да са настъпили имуществени или неимуществени вреди. Прави искане за отмяна на обжалваното съдебно Решение и вместо него, по същество на спора, да бъде потвърдено Наказателно постановление (НП) №2808/29.06.2023г., издадено от председателя на ДА ДРВВЗ. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – „ДИЛОР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя, оспорва жалбата. Поддържа, че след като са били уведомени от ДА ДРВВЗ, че не са получили подадената от тях годишна декларация за 2022г., веднага служител на дружеството я е подал повторно. Смята, че решението на първостепенния съд е правилно и не са налице сочените основания за отмяна.

Прокуратурата на РБългария, представлявана от прокурор К. от Софийска градска прокуратура (СПП), дава заключение за основателност на касационната жалба. Поддържа, че не са налице предпоставките на чл.28 ЗАНН процесното нарушение да бъде квалифицирано като маловажно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София - град, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл.218, ал.2 АПК и като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211 АПК и е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество е ОСНОВАТЕЛНА.

С НП №2808/29.06.2023г., на основание чл.60, ал.2, пр. 1^{во} ЗЗНН, на ответника по касация „Дилор“ ЕООД е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 2000 (две хиляди) лева, за това, че в качеството си на юридическо лице, осъществило вътреобщностни пристигания на газ протан-бутан на територията на РБългария през 2022г., не е подало в срок по чл.4, ал.2 ЗЗНН (до 15.02.2023г.) справка-декларация по образец, която да съдържа информация за осъществените от дружеството през 2022г. вътреобщностни пристигания на енергийни продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) №1099/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 година относно статистиката за енергийния сектор (Регламент (ЕО) №1099/2008) и на тежки горива.

С обжалвания съдебен акт е ОТМЕНЕНО НП №2808/29.06.2023г.

За да постанови този правен резултат първостепенният съд е събрал относими писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел следното: НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл.47, ал.2 ЗАНН, въз основа на редовно съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН). При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компроментират отразените в него фактически констатации. Както в АУАН, така и в оспореното НП са описани нарушението и обстоятелствата при които е извършено. Въз основа на събраните доказателства първостепенният съд е приел, че ответникът по касация „Дилор“ ЕООД е извършило вмененото му нарушение на чл.4, ал.2 ЗЗНН, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност. Приел е обаче, че са налице основания за приложение на чл.28 ЗАНН, тъй като извършеното деяние не е застрашило обществените отношения, предмет на защита с достатъчна интензивност, за да се приеме, че наложената имуществена санкция в размер на 2000 (две хиляди) лева, е пропорционална на неговата тежест. В мотивите на съдебното решение е посочено, че срокът за подаване на декларацията е бил до 15.02.2023г. Веднага след

уведомяването, че в ДА ДРВВЗ същата не е получена, от дружеството са изразили учудване, като са твърдели, че процесната декларация е изпратена на 10.01.2023г., но веднага са я изпратили отново на 13.03.2023г., много преди да е било образувано административнонаказателното производство или да са предприети мерки за принуда спрямо дружеството. СРС е посочил още, че не се доказва „Дилор“ ЕООД да е нарушавал ЗЗНН в предходен период и при това положение инцидентното забавяне с по-малко от един месец разкрива значително по-ниска степен на обществена опасност на деянието от случаите, в които декларация изобщо не е подадена или е подадена със значително закъснение, или след предприемане на действия от органите на ДА ДРВВЗ.

Тези изводи на първостепенния съд не се споделят от настоящия решаващ състав.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл.220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 129-^{ти} състав.

Разпоредбата на чл.4, ал.2 ЗЗНН вменява на задължените лица да изготвят и представят в Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ ежегодно до 15 февруари справка-декларация по образец за предходната календарна година с информация, посочена в шест точки. В процесния случай „Дилор“ ЕООД е задължено лице по смисъла на чл.23, ал.3 от закона – осъществило е вътреобщностни пристигания на газ протан-бутан, и за него е възникнало задължение за подаване на справка-декларация по образец до дата 15.02.2023г. (включително). От доказателствата по делото се установява, че дружеството е подало дължимата декларация на 13.03.2023г., извън законоустановения срок. За нарушение на чл.4, ал.2 ЗЗНН – включително за непредставяне на справка-декларация в срок, законът – чл.60, ал.2 предвижда административно наказание „имуществена санкция“ в абсолютно определен размер от 2000 лева.

Горните факти не се оспорват от ответника по касация и са установени с приетите по делото писмени и гласни доказателства.

В случая наказаното дружество не твърди и не представя доказателства, че в срок до 15.02.2023г. включително е подал годишната декларация по чл.4, ал.2 ЗЗНН. Следователно, законосъобразен е изводът на административно-наказващият орган и на първостепенния съд, че „Дилор“ ЕООД е извършило нарушение на чл.4, ал.2 ЗЗНН. Не може да бъде споделено становището на СРС, че конкретният случай е маловажен и следва да се приложи чл.28 ЗАНН. Доказателства, че наказаното дружество е изпратило справка-образец по чл.4, ал.2 ЗЗНН чрез Системата за сигурно електронно връчване (ССЕВ) на дата 10.01.2023г. не са представени. На тази дата е подадена месечна декларация за месец декември по чл.4, ал.1 ЗЗНН. Справката-декларация по чл.4, ал.2 ЗЗНН е изпратена чрез ССЕВ на 13.03.2023г. (със закъснение от почти месец), след уведомяване на дружеството за предстояща проверка на основание чл.12, ал.4, изр.2^{ро} ЗЗНН. Нарушението е извършено чрез бездействие. Следва да бъде отбелязано, че в санкционната норма на чл.60, ал.2 ЗЗНН не е предвидено от законодателя като задължителен елемент от състава на нарушението настъпването на вредносни последици. Необходимостта от своевременно подаване на декларация от страна на ответника по касация е предпоставка за стриктен контрол на общественозначими отношения по създаването, съхраняването, обновяването, ползването и възстановяването на запаси за извънредни ситуации, както и гарантиране на необходимите продукти за преодоляване на сериозен недостиг на газ

протан-бутан. Информацията по чл.4, ал.2 ЗЗНН е от изключителна важност за точното и конкретно определяне нивата на запасите за извънредни ситуации на национално ниво, което е относимо към националната сигурност. Периодът на забава в случая не е незначителен, като по делото не се установяват обстоятелства, които да представляват пречка за изпълнение на нормативно установеното задължение в срок. Ако действително нарушението се е дължало на технически проблеми, то дружеството е следвало своевременно да уведоми административния орган, че по обективни причини не може да изпълни в срок задължението по чл.4, ал.2 ЗЗНН. За поправянето и превъзпитанието на нарушителя е необходимо последният да се санкционира. Целите по чл.12 ЗАНН не биха били постигнати без да се ангажира административнонаказателната отговорност на дружеството. По всички тези причини, конкретното деяние няма признаците на маловажност, поради което, като е приложил чл.28, б.,,а” ЗАНН, СРС е нарушил закона.

Предвид изложеното, настоящият решаващ състав приема, че обжалваният съдебен акт следва да бъде отменен, като постановен при наличие на касационно основание за отмяна – чл.348, ал.1, т.1, във вр. с ал.2, предл.1 НПК и на основание чл.222, ал.1 АПК делото решено по същество, чрез ПОТВЪРЖДАВАНЕ на НП.

При този изход на спора претенцията на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна, като същото следва да бъде определено в размер на 150 (сто и петдесет) лева, на основание чл.63д, ал.4 ЗАНН, във вр. с чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД София - град, III^{ти} Касационен състав

РЕШИ

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №5270 от 16.11.2023г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 129^{ти} с-в по н.а.х. дело №10140 по описа за 2023г., и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ №2808/29.06.2023г., издадено от председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“.

ОСЪЖДА „Дилор“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], кв. Илиянци, [улица], да заплати на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“, представлявана от председателя, с адрес: [населено място], [улица], сумата от 150 (сто и петдесет) лева, разноски по к.а.х. дело №3646/2024г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.

